

Det Tredje:

GUSTAFS Skål!

Den bäste Kung, som Norden äger:

Han ej tål,

At Wigtstål'n ojämt väger ::

God och glad

Han Illskans röst föragtar,

Samt afwagtar

Och betraktar

Därskap i sin grad. ::

En sådan Kung

Är wärd at styras ~~Swertes~~ **Wen:**

Rast och Ung,

Ej rädlös uti nöden ::

VASA Att

Har aldrig lärt at swika,

Uldrig twika;

Men at fika

Til at gdra rätt. ::

m.O. Nilas.

GS 1780

W å d e n,

Sjungne

Wid olika Tilfällen.

Det Första:

Swerge Sjung, Ditt nit kan illskan 2c.

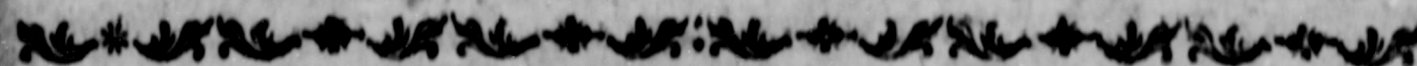
Det Andra:

Wäld och Wäld', Och alt hwad 2c.

Det Tredje:

GUSTAFS Skål, Den bäste Kung 2c.

Alle sjungas under en och samma egna behageliga
Melodie.

SEDERHOLM,

Tryckt hos Wennberg och Nordström, 1772.

Det första:

Sverige Sjung!
Ditt nit kan illskan aldrig svärta:
Gläd din Kung
Med Tro och Enigt Hjärta ::
Öpna det,
Låt Bördnads-lågor brinna
Sjunga Herdinna
Och besinna
Dygdens Majestät. ::

I Hans Bröst
Et Stort och Ädelt Hjärta andas:
Frihets Röst
Med våra röster blandas ::
Wigt och skäl
Man i besluten finner,
Hjärtat brinner,
Blodet rinner,
Blott för Sveriges Wäl. ::

Armod

Armod går,
För GUSTAFS Thron sin kruska kastar,
Hjälpen får,
En Kung til Räddning hastar ::
Uselhet,
Beträckt af dödens pilar,
Motgångs-ilar,
Ber och hvilat
Wid Hans Majestät. ::

Sådan Kung
Ur wärdig Sverges Krona bära,
Hon är tung;
Men bördan är Hans Åra ::
Stig då fram!
Ditt Dyra Wärf fullborda,
Herrans Smörda,
Dig omgjorda,
Du af VASA Stam. ::

Enighet,
Du Dngd, som rätta Swenska yrka,
Man ju wet,
Du ger vår Frihet styrka; ::

Men

Men när wäld,
Förtrampar Dig och Lagen,
Då är dagen
Öf betagen,
Och vår Frihet såld. ::

Manna-Mod,
Du rätta Swenskas klara låga,
Lif och Blod
För Kung och Frihet wäga ::
Hålt ihop
Alt mot Tyranner kämpa,
Til at dämpa;
Dock med låmpa,
Dessa Dårars rop. ::

Än en gång
Vår Sol på Middags-högden brinner.
Och vårt tvång
Ur illskans flor försvinner ::
Då wi få
Af Lagen oförstörda
GUSTAF wörda,
Frihet störda,
Och i lugn bestå.

Dei

Det Andra:

Wäld och Wäld,
 Och alt hwad sänjans bild förkrostat,
 Är nu fäld:
 Wår GUSTAF oss förlostat: ::
 Han drog Swärd
 Mot laster, ras och hra
 Til at styra
 Alla Fryra,
 Det en del war wärd. ::
 Lugn och frid
 Wår Store Kung Sitt Land förslaffat,
 Och i tid
 Han illskans ofog straffat ::
 Han med stål
 Aristocraters wälde
 Nederfælde,
 När det gälde
 Hela Nordens wäl. ::

Enckligt

Enckligt Land,
 Där sänjan bor och Folket linder;
 Där dess Kung
 Sin Thron med Wisshet prynder ::
 Och som Far
 I Kärlek alla möter,
 Lagen stöter,
 Sjelfswäld stöter,
 Sådan Kung är rar. ::

Han är wärd
 Hwad werlden nånsin kan förära,
 Mycket mer
 Än en oddlig Ära ::
 VASEN wann,
 Som aldrig ändde ~~tann~~,
 Gud bewara'n
 Och förswara'n,
 Lefwe! Lefwe Han. ::

Det